

กฎกระทรวง

กำหนดเครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ บัตรประจำตัวคนขับรถ

และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ

รถยนต์บริการทัศนาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะ

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๑๕) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดเครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ บัตรประจำตัวคนขับรถ และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒ ในขณะที่ขับรถรับจ้าง คนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ และรถยนต์บริการทัศนาจรต้องแต่งกายให้สะอาด สุภาพเรียบร้อยและรัดกุม ด้วยเครื่องแต่งกาย ดังต่อไปนี้

(๑) เสื้อเชิ้ตคอตั้งหรือคอพับ แขนยาวหรือแขนสั้น ไม่มีลวดลาย การสวมเสื้อให้สอดชายล่างของเสื้ออยู่ภายในกางเกง ยกเว้นเสื้อที่โดยสภาพไม่ต้องสอดชายล่างให้อยู่ภายในกางเกง

(๒) กางเกงขายาวไม่มีลวดลาย

(๓) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อ

นิติบุคคลผู้เป็นเจ้าของรถยนต์บริการอาจกำหนดแบบของเครื่องแต่งกายคนขับรถยนต์บริการธุรกิจ และรถยนต์บริการทัศนาจรให้แตกต่างไปจากแบบของเครื่องแต่งกายตามวรรคหนึ่งได้ แต่ต้องเป็นแบบที่สุภาพเรียบร้อย และเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ โดยนิติบุคคลผู้เป็นเจ้าของรถยนต์บริการต้องแจ้งแบบของเครื่องแต่งกายนั้นให้กรมการขนส่งทางบกทราบ

ในกรณีนิติบุคคลผู้เป็นเจ้าของรถยนต์บริการได้กำหนดแบบของเครื่องแต่งกายและแจ้งให้กรรมการขนส่งทางบกทราบตามวรรคสองแล้ว ให้คนขับรถบริการธุรกิจและรถยนต์บริการทัศนาจรแต่งกายตามแบบที่นิติบุคคลผู้เป็นเจ้าของรถยนต์บริการกำหนด

ข้อ ๓ ในขณะที่ขับรถรับจ้าง คนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องแต่งกายให้สะอาดสุภาพเรียบร้อยและรัดกุมด้วยเครื่องแต่งกาย ดังต่อไปนี้

(๑) เสื้อแขนยาวหรือแขนสั้น การสวมเสื้อให้สอดชายล่างของเสื้ออยู่ภายในกางเกง ยกเว้นเสื้อที่โดยสภาพไม่ต้องสอดชายล่างให้อยู่ภายในกางเกง

(๒) เสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุมตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) กางเกงขายาวทรงสุภาพ

(๔) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อ

ข้อ ๔ ในขณะที่ขับรถรับจ้าง คนขับรถยนต์สาธารณะต้องติดเครื่องหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุลของคนขับรถเป็นภาษาไทย ขนาดตัวอักษรสูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เซนติเมตร ตัวอักษรต้องเป็นแบบตัวพิมพ์ อ่านได้ง่าย โดยติดที่อกเสื้อด้านซ้าย สีของตัวอักษรให้ตัดกับสีเสื้อ

(๒) เครื่องหมายตาม (๑) ต้องติดให้มองเห็นได้ชัดเจน และไม่มีสิ่งใดปิดบังไว้

ข้อ ๕ ในขณะที่ขับรถรับจ้าง คนขับรถบริการธุรกิจและรถยนต์บริการทัศนาจรต้องติดเครื่องหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุลของคนขับรถเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษรสูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เซนติเมตร ตัวอักษรต้องเป็นแบบตัวพิมพ์ อ่านได้ง่าย โดยติดที่อกเสื้อด้านซ้าย สีของตัวอักษรให้ตัดกับสีเสื้อ

(๒) เครื่องหมายตาม (๑) ต้องติดให้มองเห็นได้ชัดเจน และไม่มีสิ่งใดปิดบังไว้

ข้อ ๖ ในขณะที่ขับรถรับจ้าง คนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องติดเครื่องหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุลของคนขับรถเป็นภาษาไทย ขนาดตัวอักษรสูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เซนติเมตร ตัวอักษรต้องเป็นแบบพิมพ์ อ่านได้ง่าย โดยติดที่อกเสื้อด้านซ้ายของเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุม สีของตัวอักษรให้ตัดกับสีเสื้อ

(๒) ชื่อสถานที่รอรับคนโดยสารและหมายเลขประจำตัวคนขับรถตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยแสดงที่ด้านหลังของเสื้อกั๊กหรือเสื้อคลุม

(๓) เครื่องหมายตาม (๑) และ (๒) ต้องติดให้มองเห็นได้ชัดเจน และไม่มีสิ่งใดปิดบังไว้

ข้อ ๗ ให้เจ้าของรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะจัดทำประวัติคนขับรถตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๘ ในขณะที่ขับรถรับจ้าง คนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ และรถยนต์บริการทัศนาจร ต้องแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถ โดยใส่กรอบติดไว้ภายในรถด้านหน้าตอนบน และด้านหลังของพนักพิงที่นั่งตอนหน้า ในลักษณะที่ผู้โดยสารสามารถมองเห็นได้ชัดเจน และไม่มีสิ่งใดปิดบังไว้

การขอและการออกบัตรประจำตัวคนขับรถ การอบรมและการทดสอบเพื่อออกบัตรประจำตัวคนขับรถให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๙ บัตรประจำตัวคนขับรถ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๐ บรรดาระเบียบหรือประกาศที่ออกตามกฎหมายกระทรวงกำหนดเครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ บัตรประจำตัวคนขับรถ และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพี่ยงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายนี้หรือจนกว่าจะมีระเบียบหรือประกาศตามกฎหมายกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

พลเอก พุฒินท์ สุวรรณทัต

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวงกำหนดเครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ บัตรประจำตัวคนขับรถ และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ มีข้อกำหนดที่ไม่เหมาะสม กับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงข้อกำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าวให้เหมาะสมกับการประกอบ การและลักษณะของกิจการมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้